

[Udenrigsministeren.]

kommande kan jeg oplyse, at vi i Juni indførte 4 000 t, i Juli 73 000, i August 95 000, i September 145 000, og i Oktober regner man med 168 000 t. Jeg har nævnt Tallet for November, det er for Kul og Koks tilsammen 289 000 — for Koksens Vedkommende er det meget mindre Tal, men en lignende Stigning.

Nu vil det være forkert at tegne et Lysyn alene paa Grundlag af denne Stigning; vi maa jo regne med, at vi eventuelt kan faa en Isvinter, som vi har haft tre af under Besættelsen, saa at man gerne skulde have et Lager, hvad enhver kan sige sig selv vi ikke har. Men man har Lov til at haabe, at der paa dette Omraade kan ventes nogenlunde Fremgang.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen stillede angaaende Klæderne, vil jeg sige, at man vel ogsaa her er klar over, hvor vanskeligt det hele ligger; men jeg kan dog nævne for det ærede Medlem og for det høje Ting, at for Uldens Vedkommende gaar vort Program ud paa, at vi skal have 3 392 t, og deraf har vi faaet de 874 og 1 055 er afskibet. Det er altsaa de Tal, jeg havde, og som jeg ogsaa brugte ved anden Lejlighed, de er pr. 27. September, altsaa ca. en Uge gamle. For Bomuldens Vedkommende gaar Programmet ud paa 5 000 t, hvoraf de 1 200 er ankommet, 1 478 er afskibet, og 2 000 ventes fra Brasilien. Jeg tør med de Oplysninger, der paa nærværende Tidspunkt foreligger, give Udtryk for, at vi kan være trygge med Hensyn til, hvorledes Udviklingen vil forme sig, men som sagt, jeg maa henholde mig til det almindelige Billede, jeg tegnede i mit første Indlæg, og jeg skal i øvrigt kun sige til det ærede Medlem som til det høje Ting, at det er klart, at hvis der, naar man nu kommer ind i en rigsdagsløs Periode paa en Maanedes Tid, foreligger Forhold, som man mener, det er nødvendigt at oplyse Befolkningen om — det sker jo normalt gennem Rigsdagen eller paa anden Maade —, vil dette kunne ske gennem de Pressemøder, der afholdes i Udenrigsministeriet, og jeg vil drage Omsorg for, at Offentligheden, hvad enten det er daarlige eller gode — forhaabentlig er det gode — Meddelelser, kan faa Oplysninger i den Udstrækning, det er muligt.

Bomholt: Der er ingen Grund til at holde lange Taler her i denne Midnatstid; hver af Partiernes Ordførere har forelagt sit Program, og de forelagte Programudtalelser maa saa overlades til Vælgernes Bedømmelse. Der er næppe nogen af Ordførerne,

der kan føje væsentlig nye Træk til; det gennemgaaende Træk i Billedet er dog, set med mine Øje, den optrækkende Socialistforskrækkelse overalt i den borgerlige Propaganda. Den svarer ikke til den sjælelige Virkelighed og endnu mindre til de foreliggende politiske Kendsgerninger; den er et taktisk Middel. Efter de mange Aars Besættelse har mine ærede politiske Modstandere faaet udarbejdet deres Ønsker i mærkeligt tynde Programmer uden større konstruktive Linier i Forhold til den Udvikling, der fuldbyrdede sig for vore Øjne, og hvad er da mere nærliggende, end at de kaster sig over vort Program og fremstiller det som alle onde Aanders Hjemsted.

Den, der har gjort det bedst, er det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, den milde fynske Svend, som ellers har hele Hjertet fyldt med Fuglekvidder. Han har for os malet et Dommedagsbillede, der er sort i sort. Hans Grundsyn er det, sagt i Forkortning og uden Omsvøb, at de erhvervsdrivende under en kommende socialistisk Skatteplyndring til sidst vil bevæge sig som en Samling Krøblinge, der halter af Sted til Socialkontoret. Over for Landboerne var Tanken nærmest den, at Tyskerne kunde plyndre os, men det gik; nu kommer Socialisterne, og saa er Landet for Alvor i Fare. Jeg havde tænkt, at det ærede Medlem skulde repræsentere en mere frisindet Linie inden for Venstre; der var ogsaa enkelte svage Glimt, men det var aabenbart nødvendigt indtil videre at tilpasse sig „A vil ett“-Politikken, men det er en „bette“ Politik.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen satiriserede over de andre Partiers lange Program. Hans eget kunde utvivlsomt staa paa en lille Plads! Det kan jo være, Valget kun er en Overgang, og at Venstre trods alt vil ind paa den konstruktive Politik, som den planøkonomiske Landbrugsordning er Udtryk for. Den omtalte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke, saa den har vel været opfattet som noget nærmest uartigt, og jeg maa tilføje, at Billedet forbedrede sig ikke, da den højtærede Indenrigsminister tog Ordet og holdt en kraftig Vælgermødetale. Det var ikke en Tale med de store Liniers Politik, jeg vil snarere karakterisere den som de smaa Fidusers Politik, hvor den højtærede Minister nærmest beklagede sig over, at han var kommet ind i dette Ministerium, paa en saadan Maade, at man næsten kom til at tænke paa Linien: En Mand drog ned fra Jerusalem og se, han faldt imellem Røvere. Men nu vil han dog rehabiliteres sig og sige, at Venstre sandelig